

TÜRKİYE ÜZERİNE YENİ SEVR SENARYOLARI

Kaan Öğüt

Son dönemde, Sevr Antlaşmasının ülkemize yeniden dayatılmaya çalışıldığı yolunda yorumlar sıklıkla yapılır oldu. Gündeme gelen olayların Sevr Antlaşmasının maddeleri ile karşılaştırılması bu yorumların basit birer spekülasyon olmadığını açıkça gösteriyor.

Strateji Dergisi'nin 12 Mart 1998 tarihli sayısında Doç. Dr. Kıdemli Albay Mehmet Kocaoğlu'nun imzası ve Harp Akademileri Komutanı Org. Atilla Ateş önsözüyle Harp Akademileri Komutanlığı Yayınları arasında çıkan ve ve bir süre sonra toplatılan "Petro Strateji" adlı kitaptan bazı alıntılar yapılmış. Kitap Sevr'i unutanları gaflet içinde olmakla şöyle eleştiriyor. *"Petrolün ve 2000'li yıllarda bölgede çok kıymetli hale gelecek olan suyun dost ellerde ve özellikle kendi himayelerindeki bir kürt devletinin himayesinde bulunmasından, Batılı ülkeler ve ABD hoşnut kalacaklardır. Bu nedenle Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in Sevr'i canlandırmak istiyorlar beyanatlarını alaycı bir tavırla eleştiren yazarların yorumları bize göre oldukça haksızdır. Kuzey Irak'daki insan hakları görünümü altında yatan kavganın asıl nedeni petrole sahip olmaktır. Musul ve çevresindeki petrolü pazarlamaktır."*¹

Günümüzdeki gelişmelerden önce tarihe dönüp Anadolu üzerine yapılmış bir büyük plana göz atmakta fayda olduğunu düşünüyoruz.

İNGİLTERE'NİN PLANI: BALKAN, ÖNASYA, KAFKASYA, ORTADOĞU KONFEDERASYONU.

Murat Çulcu bu tarihsel planı şöyle açıklıyor; *"İngiltere 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Osmanlı İmparatorluğunun bir Osmanlı Konfederasyonuna dönüşmesi için yoğun faaliyete girmiş bulunuyordu. Bu bir bakıma ABD modelinin Balkan-Kafkas-Ortadoğu üçgenine yansımından başka birşey değildi. Osmanlı İmparatorluğunun toprak varlığı üzerinde Balkan, Önasya, Kafkas ve Ortadoğu bölgelerinde dört federasyon kurulacak ve bu dört federasyon İstanbul'da oturan Sultan Halifenin Meşrutî monarşisi altında konfedere olacaktı. Modelin en önemli özelliği Balkan-Kafkas-Ortadoğu üçgeninde ulusal devletlere yer vermemesiydi"*² Çulcu bu modeli tüccar kolonilerinin de desteklediğini belirtiyor.

Anıl Çeçen, bu planı Sevr Antlaşması'yla şöyle ilişkilendiriyor. *"Galiplerin öncelikle tam bir paylaşımı dayatarak, yeniden toparlanmayı kesinlikle önlemek istiyorlardı. İngiltere, Fransa ve İtalya bu nedenle Sevr Antlaşması'nı ortak bir tutumla dayatıyorlardı. Anadolu'nun çevresinde kendilerine bağımlı yapılar istiyorlar ve Türklere kıyası olmayan bir kara parçasını mini yurt olarak bırakıyorlardı. Bunun doğal sonucu sömürge olma. Aslında İngiltere'nin gönlünden 1852 yılında Benjamin Disraeli'nin hazırladığı dördümlü konfederasyon formülü geçiyordu. Bu yoldan İngiltere bölgeyi, Rusya ile Almanya'ya kaptırmadan yönetecekti. Aynı zamanda Abbasi ya da Emevi devletleri gibi büyük bir İslam imparatorluğu da önlenenecekti. Bir anlamda Balkanizasyon bölgeye taşınacaktı."* Anıl Çeçen, aynı dönemde ABD ve Almanya'nın bölge üzerine ürettikleri tezleri de şöyle anlatıyor. *"Amerika kendi mandası altında oluşturulacak bir kukla ya da sömürge devlet tipini savunuyor ve bunu bazı gayrimüslim çevreler aracılığıyla Türk toplumu içinde dile getirerek,, açıktan mandacılık düşüncesinin propagandasını yaptırıyordu. Almanya ise Osmanlılar'ın öncülüğünde Avrasya bölgesinde büyük bir İslam imparatorluğunu kendine bağlı kurarak, bu bölgeye egemen olmak Rusya'yı ve İngiltere'yi bölgeden çıkarmak ve doğuya giden yolları kendi denetimine almak istiyordu."*³

Son 10 yıldır dünyada yaşanan gelişmelere baktığımızda aslında İngiltere'nin bu planının belli ölçülerde bugün de uygulanmak istendiğini görüyoruz. Yugoslavya ve SSCB'nin ulusal karakterli bağımsız federatif sınıf devletleri ve feodal olmasına rağmen bölge için büyük bir ülke olan Irak parçalandı. Şimdi sırada İran ve Türkiye var. Amaç dün olduğu

gibi bugün de bölgede ulusal yapılanmalara izin vermemek.

KÜRT DEVLETİNDEN SONRA BÜYÜK ERMENİSTAN:

Son Körfez krizi sırasında Bülent Ecevit'in gündeme getirdiği ve bizim zaten yıllardır söylediğimiz ABD'nin bölgede bir Kürt Devleti kurma senaryoları yeniden tartışılmaya başlandı.

Özcan Buze ABD'nin kukla Kürt devleti için özel örgüt oluşturduğunu söylediği yazısında *"Bu kuruluş WINNEP son zamanlarda Türkiye'ye yönelik Kürt sorunu baskısının yoğunlaşmasında en büyük rolü oynuyor. Kuruluşun içinde birçok ünlü isim var. Martyn Indyk, Morton Abramowitz, Richard Perle kadroda. Ancak en dikkat çeken isim ABD'nin yeni Ankara Büyükelçisi Mark R. Parris. ABD'deki yahudi lobisiyle çok sıkı bağlantılı olan WINNEP'in özel görevi Kuzey Irak'ta Kürt devletini kuruluşunu kontrol etmek"* diyor.⁴

Emekli Deniz Binbaşı **Erol Bilbilik** de ABD'nin Irak'a saldırısının ardındaki 5 nedeni şöyle sıralıyor. "1-Kukla Kürt Devleti, 2-Saddam'a darbe, 3-Rusya'ya karşı inisiyatif, 4- Suriye'yi teslim almak, 5- Filistin'i teslim almak. Bilbilik kukla Kürt devleti hakkında da şunları söylüyor. *"Türkiye Kuzey Irak'ta ABD'ce oluşturulacak Kürt Devleti projesini çökertmiştir. Bunu Türkiye- Irak-Barzani eksenini realize ederek gerçekleştirmiştir. Türkiye bu eksenle ABD-Talabani eksenini ezmiştir. PKK terörünü en az düzeye indirmiştir. ABD Irak'a müdahale ile evvelce başarısızlığa uğratılan Kürt Devleti projesini yeniden hayata geçirmeyi veya en azından Irak'tan Türkiye'ye doğru büyük bir Kürt göçü başlatmayı, böylece bölge ülkeleri ile Türkiye'nin ilişkilerini onarılması güç bir biçimde bozmayı ve PKK terörünü arttırarak yeniden gündeme getirmeyi amaçlamaktadır. ABD'nin müdahale ile Irak'ın yanında Türkiye'yi de vurmayı amaçladığı açıktır"*.⁵

Aslında bu plan yalnızca Türkiye'yi değil potansiyel olarak Batı'nın çıkarlarına karşı durabilecek dört ülkeyi tehdit ediyor. Bunlar İran, Irak, Suriye ve Türkiye. Bu yüzden de bu planın işletilmesinin çok kolay olmadığı yolunda da yorumlar yapılıyor. Çünkü birbirine düşürülmüş bu dört devlet böyle bir tehdit algılaması sonucunda ortak hareket edebilirler ki Irak ve Türkiye'nin ortak tavrı sonucu ABD'nin Kuzey Irak planının geniş ölçüde bozulması bunun kanıtıdır. Yine İsrail'in bölgede yaşatılması gereği Türkiye'nin parçalanmasını bir ölçüde engellediği, Türkiye'nin İran'a karşı da bir tampon görevi gördüğü düşünülüyor olabilir. Ama bölgede büyük bir Ermenistan kurulması dengeleri değiştirebilir. Böylece İsrail'e de bir partner yaratılmış olur. Asala ve PKK arasındaki bağlantıyı hepimiz biliyoruz. Bölgedeki Kürt ve Ermeni terörünün Rusya tarafından boru hatlarının kendi istediği yoldan geçmesini sağlamak için kullanıldığını unutmayalım. Yunanistan PKK'ya bu yüzden de destek vermektedir. Boru hattının kendi üzerinden geçmesini istemektedir. **Hüseyin Buzoğlu** bu yargımızı şöyle destekliyor. *"Kafkasya ile bağlantılı Orta Asya petrol ve doğal gazının Batı'ya aktarılmasına ilişkin boru hatları sorunu Rusya'yı tatmin edecek şekilde çözülmeden PKK bağlamındaki problemlerde dahil olmak üzere, Kafkasya'daki problemlerde uzlaşmaya varılması beklenmemelidir"*.⁶ **Ercan Çitlioğlu**, "Yedekteki Taşeron ASALA" adlı kitabında PKK ile ASALA arasındaki bağlantıları ayrıntılarıyla ortaya koyuyor. ASALA'nın özellikle Orly Havaalanı baskınından sonra Batıdaki desteğini yitirmeye başlayınca ve iç çatışmalarla Türk özel timlerinin örgüte darbe vurmasıyla sahneden geri çekildiğini ama onun yerine aynı amaçlarla PKK'nın devreye sokulduğunu söylüyor. Bunun yanında PKK ve ASALA'nın Sidon'da imzaladıkları Türk hedeflerine karşı ortak eylem kararından sonra kuracakları devletin adını "Ermeni Kürt Federe Devleti" olarak belirlemeleri de ilgi çekicidir.⁷

Mehmet Ögütçü "Yükselen Asya" kitabında *"Ermenistan'daki fanatik unsurların Batı'daki bazı destekçilerini arkalarına alarak Doğu Anadolu'ya dönük toprak taleplerini gündeme getirmeleri ihtimali pek uzak değildir"*⁸ diyor. **Ergün Aybars** da bu konuda şunları söylüyor. *"Batı'nın Doğu Anadolu'da büyük bir Ermenistan kurmaktan vazgeçtiğini sanmak yanılgısına düşmeyelim. Kürt kartı görünüşü kurtarmak için kullanılan bir araçtır. Üniter devleti bu kartla yıkmayı başaranlar sonraki aşamada Ermeni ve Rum kartını da*

*gündeme getireceklerdir.”⁹ Erol Mütercimler de PKK ile Büyük Ermenistan kurulması arasındaki ilişkiyi şöyle açıklıyor. “Büyük Ermenistan’ın Suriye’den Kafkasya’ya uzanacağı bilinmektedir. Bunun 2035 yılından sonra olacağını değerlendiriyorum. Bunun gerçekleştirilme koşulu, zayıflatılmış bir Türkiye’dir. Bu nedenle PKK terörünün biteceğinin beklenmesi saflık olur”.*¹⁰

Sevr anlaşmasını ülkemizin parçalanması söz konusu olduğunda hatılayanlar ve buna tepki gösterenler, başka alanlarda ulusal egemenliğimizin tartışmaya açılmasına sessiz kalıyorlar. İşte aşağıda kısa başlıklar halinde bunlardan üçüne değineceğiz.

GB, WTO VE MAI İLE KAPİTÜLASYONLAR GERİ GELİYOR

Sevr Antlaşması’nın 261-286. Maddelerinde yer alan Kapütülasyonlar sürecektir, Maliye Komisyonu Türkiye’de uygulanacak vergileri düzenleyecektir, Türkiye’nin yapacağı bütün iki taraflı antlaşmalar müttefiklerce denetlenecektir.¹¹.gibi maddelerin bugün önümüze konan GB ve MAI gibi antlaşmalarda tekrarlandığını görmeliyiz. Dergimizin yazı işleri müdürü **Mutlu Demirkan**’ın bu konudaki ayrıntılı çalışması bu sayımızda yer aldığı için biz sadece hatırlatmak amacıyla bir başlık olarak geçiyoruz. Yeni kapitülasyonlar gündemdedir. TBMM’nin onurlu çatısı altında bulunmayı haketmeyen Damat Feritler onursuz GB anlaşmasından sonra MAI anlaşmasını da imzalamaya hazırlanıyorlar.

BOĞAZLARDA TÜRK EGEMENLİĞİNE SON VERİLMEK İSTENİYOR.

3 Ekim 1997 tarihli Milliyet’te devlet desteğiyle plazlanmış Koç ailesinden Rahmi Koç şöyle diyor. “İstanbul ve Çanakkale Boğazlarının tek bir idare altında toplanması gerekiyor. Özerk bir kuruluş istiyoruz” Ardından Cumhuriyet Gazetesi’nde “Boğazlar’da Egemenlik Deliniyor” Başlığıyla ABD’nin Hazar Petrollerinin adil geçişini sağlamak için Boğazlar’da uluslararası mekanizma önerdiği bu mekanizmanın Türkiye’nin egemenlik haklarını zedeleyeceği söyleniyordu. Yeni Hayat Dergisi Rahmi; Koç’un dile getirdiği bu öneriyi, Eksusia adlı Yunan Gazetesinde 27 Mayıs 1997 tarihinde Ege’den sonra Boğazlar konusu da uluslararası platforma getirilecek başlığıyla yayınlanan yazıyla ilişkilendiriyor. Yine aynı derginin bir başka sayısında ABD’nin; IMO toplantısında Rusya’nın teklifini onaylamasında Azeri ve Kazak erken üretim petrollerini çıkaran uluslararası konsorsiyumlarda Rusya’nın yanı sıra ABD şirketlerinin de büyük payı olması gösteriliyor.¹² Çetin Yetkin ise Koç’un girişimini şöyle değerlendiriyor. “Sevr Antlaşması’nın boğazlarla ilgili hükümlerini anımsayıverdim. Orada da Boğazlar uluslararası bir yönetime veriliyordu. ayrı bir bütçesi ve bayrağı olacaktı. (Koç’un açıklamalarında bu özerk yönetimin uluslararası ilişkilerde bulunma hak ve yetkisi olacağı belirtiliyor.)”.¹³

ULUSLARARASI ALTIN ŞİRKETLERİ VE İKİNCİ SEVR

İsmail Duman geçen sayımızda yayınladığımız kapsamlı çalışmasında çokuluslu altın şirketlerine verilen arama izinleri ile ilgili şu haklı yorumu yapmıştı. “Arama izni verilen 580 yerin her biri 100 kilometrekare olursa, bu, 58 bin kilometre kare toprak demektir. Söz konusu Türkiye topraklarının 1/13.5’udur. Bu **ikinci Sevr Antlaşması** değil de nedir?”¹⁴

Kaynakça

- 1-Stratej Dergisi 12 Mart 1998
- 2- Çulcu, M. Marjinal Tarih Tezleri, 1995, Erciyaş Yayınları, s:232
- 3- Çeçen, A. Kemalizm, 1998, Çağdaş Yayınları, s.74
- 4- Buze, Ö. Aydınlık Dergisi
- 5- Bilbilik, E. Aydınlık Dergisi
- 6- Buzoğlu, H. Körfez Savaşı ve PKK, 1998, Strateji Yayınları, s:123
- 7- Çitlioğlu, E. Yedekteki Taşeron ASALA, 1997, Ümit Yayınevi
- 8- Öğütçü, M. Yükselen Asya, 1998, İmge Yayınevi, s:264

- 9-Aybars, E. 1996, Yeni Dünya Düzeni Senaryoları ve Türkiye, Haluk Geray'ın yazı dizisi, Cumhuriyet Gazetesi.
- 10- Mütercimler, E. 21. Yüzyıl ve Türkiye, 1997, Erciyaş Yayınları s:533
- 11- Kayra, C. Sevr Dosyası, 1997, Boyut Kitapları s:96
- 12-Yeni Hayat Dergisi Sayı 36-39
- 13- Yetkin, Ç. Sevr'i Yırtıp Atmışken Cumhuriyet Gazetesi, 9 Ekim 1997
- 14- Duman, İ. Aydınlanma 1923 Dergisi sayı 18
-